

شیوه حکومت داری و آبادانی جامعه از دیدگاه نهج البلاغه

زینب نصیری زرنندی^۱، نگین علی اکبری^۲

^۱کارشناسی علوم تربیتی، آموزگار شاغل در منطقه ی افشار

^۲کارشناسی علوم تربیتی، آموزگار شاغل در منطقه افشار

چکیده

نهج البلاغه کتابی حیات بخش و ارمغانی الهی برای جامعه بشری است. حکومت با استفاده مشروع از قدرت، جامعه را به اهداف مشترک خود می رساند و زمینه تعاون عمومی را برای رسیدن به سعادت فراهم می آورد. از نظر امام علی (ع) حضور و مشارکت فعال مردم در سامان دادن به امور جامعه، بسیار مهم است از این رو بعد از بیعت مردم با وی، پذیرش زعامت مسلمانان را مستند به حضور مردم کرد و آن را حجتی بر خود در اداره جامعه دانست. با تفحص و تعمق در سیره عملی و نظری امام چنین برداشت می شود که مهم ترین عامل رشد و توسعه همه جانبه و تامین امنیت و رفاه یک جامعه را ایشان، در نقش حاکم و زمامداران آن می داند. هدف این مقاله برقراری یک ارتباط منطقی میان شیوه حکومت داری و آبادانی جامعه است. در این مقاله سعی گردیده است با استفاده از روش کتابخانه ای ضمن مرور کلی بر مفاهیم اساسی به عواملی که کلید توسعه جامعه است و به آرمان های حکومت جامه عمل می پوشاند، اشاره شود و در پایان پیشنهاداتی در رابطه با هدف این مقاله ارائه گردد.

واژه های کلیدی: نهج البلاغه، حکومت، مردم، آبادانی، جامعه